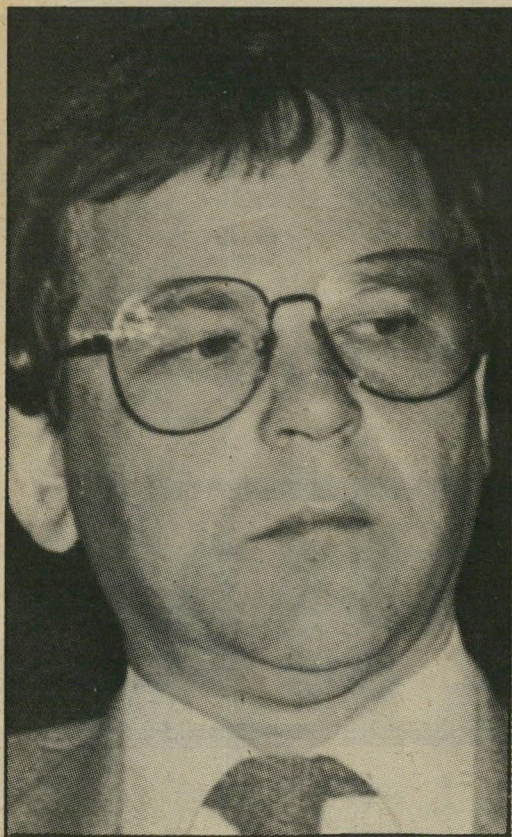

ניסן בלבן:

„זו לא סיפרות אבל זה ספר!“

הוצאת „מסדה“ מהוצאות הספרים הוותיקות והמכובדות בארץ, יצאה במים אלה לשוק הישראלי עם סידרת סיפרי „סיגליות“, שהיא סידרת רומאנים מהסוג שנוהגים לקרוא לו „רומאנים למשרתות“, דבר שבמשך 50 שנות פעילותה לא העזה הוצאת „מסדה“ לעשות. מנהל „מסדה“, יואב ברש, לא היה מוכן להתראיין בנושא. בשום פנים ואופן. מגשתי את מנהל השיווק, ניסן בלבן, ושאלתי אותו מה מיתאוס „רומאנים למשרתות“?

זו לא בושה להוציא ספרים שהם לא עגנון ולא ברכט. יש גם דברים אחרים בעולם.

● אם זו לא בושה מדוע קראתם לסדרה „סיגליות“ והשם „מסדה“ מופיע באותיות קטנות?

כי זה מה שהחברה האמריקאית דרשה. שלסדרה יהיה שם משלה ושהיא תהיה מסופחת להוצאת-ספרים ידועה. החברה האמריקאית בהחלט חיפשה הוצאה מאוד מכובדת, כי רק הוצאות כאלה יכולות להקים מנגנון שיווק ופירסום רציני.

● אני מבינה למה ההוצאה האמריקאית רצתה. אני לא מבינה מדוע אתם הסכמתם. מעולם לא הוצאת חומר כזה.

ההחלטה התקבלה בגלל שתי סיבות עיקריות. סיבה אחת מיסחרית. אם זו הצלחה כליך גדולה בשאר מדינות המערב, אז מרוע לא אצלנו. והסיבה השנייה היא שפשוט יש ררישה בשוק לספרים כאלה.

● יש ררישה בשוק גם לספרות פורנוגרפית. גם את זה תוציאו?

בהחלט לא. יש לנו קווים אדומים.

● אתה מסכים איתי שזה מיפנה בהוצאת „מסדה“?

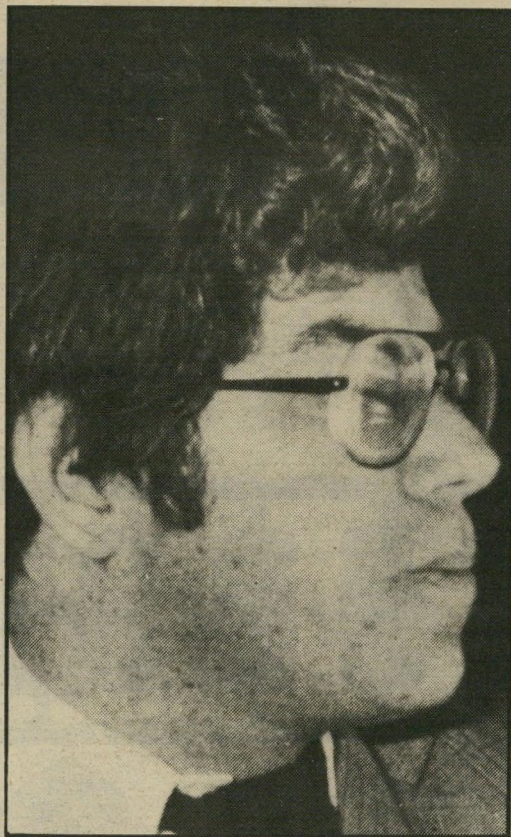
כן. בהחלט מיפנה. כהוצאה ותיקה אנחנו תמיד מחפשים שטחים חדשים של פעילות. סיגליות זו דרך אחת ויש לנו עוד דברים שאנחנו מחדשים השנה. כמו למשל, סיפרות על מחשבים או קסטות לטיפול בתינוק הבריא. צריך שתהיה לנו רריסת רגל בשטחים רבים של המו"לות.

● האם מייסדת החברה, הגברת ברכה פלאי, יודעת על „סיגליות“?

יודעת וגם קראו לה חלקים מאחד הספרים.

● ומה היא אמרה?

היא אמרה „זו לא סיפרות, אבל בכל זאת אלו הם ספרים.“ השנה תצא לאור סדרה של 32 ספרים של יד לתלמוד, שהוא ממש מיפעל חייה של הגברת פלאי. היא ביקשה ממני לא להשקיע בפירסום של „סיגליות“ יותר כסף מאשר בפירסום של יד לתלמוד ואני הבטחתי לה.

יהודה רסלר:

„האשמה לא תוטל על האגודה כולה!“

לא אחת סיפרו לי טייסי „אל-על“ שעד היום משלמים את החשבון של עקיבא פרסמן „קברניט הזהב“. מאז בודקים אותם ממש בזכויות מגדלת ולעיתים מחפשים בחפציהם כאילו ברור שכולם גנבים.

עכשיו, כאשר המישטרה עצרה שלושה טייסים פרטיים בחשד של הברחות, פניתי אל יהודה רסלר, אחד מחברי אגודת הטייסים הכלליים, שהיא האגודה של הטייסים הפרטיים, ושאלתי אותו עד כמה זיוק המעצר של החשודים האלה לכל האגודה?

קודם כל, אני מאמין בחפותם של שלושת הטייסים שנעצרו. ברם, אם יסתבר חסיוחלילה שאכן הם עשו מה שמייחסים להם, בין הכל ובין חלק ממנו, אני מקווה שהשליטנות ידעו לאכזח אותם כחריגים ולא יטילו את האשמה על כלל הטייסים הפרטיים בישראל.

● האם האגודה תוציא אותם אם יסתבר שאכן עברו על החוק?

אם יסתבר שעברו על החוק, בוודאי שיקחו מהם את רישיונות הטייס שלהם ואצלנו באגודה חברים רק בעלי רישיונות טייס.

● אני יודעת שעמדתם להגיע להסכם עם שילטונות-המכס שבחוזרכם מחול' תוכלו לנחות בשדה-העופה של חיפה או בשדה-הדב, כלומר לא להגיע בכלל לנת-ביג, וכל זה תמורת שבועה שלכם שלא הבאתם עימכם אסילו בקבוק אחד של משקה או חבילת-סיגריות קטנה. האם יחתום המכס על ההסכם הזה, אחרי פרשת שלושת הטייסים?

אני מאמין שהמכס לא יטיל אשמה על כל הקבוצה הגדולה של הטייסים הפרטיים, ואנחנו מצדנו בוודאי גיוהר פי כמה וכמה לא לעבור על חוקי המכס אפילו בסיגריה בודדת אחת.

● יכול להיות שיטילו עליכם הגבלות חדשות או נוספות?

אני לא מאמין. באופן כללי, הטייסים חברי האגודה והטייסים בארץ בכלל, אמורים להיות אנשים אינטליגנטים וישרים, בוודאי לא פחות, אם לא יותר, מאחרים.

מרק שפס:

„אני לא חייב שום הסבר לבעלי הגלריות!“

סערה גדולה מתחוללת בימים אלה בקרב בעלי הגלריות והציירים הישראלים. נודע כי מנהל מוסיאון תל-אביב, מרק שפס, הזמין שתי תמונות של הצייר האמריקאי פרנק סטלה, במחיר של 600 אלף דולר ועכשו הוא מתרוצץ כדי להשיג תרומות בסכום עתק זה. צייר אחד סיפר לי כי מוסיאון תל-אביב שלח לפני זמן קצר הודעות לכל הציירים שהמוסיאון התחייב לקנות מהם עבודות, ובהודעה הוא מודיע להם כי בגלל המצב הכלכלי כל התוכניות הוקפאו. ביקשתי את תגובתו של מרק שפס על האשמות הציירים ובעלי הגלריות, שאגב שלחו לו מיכתב חריק ביותר, השבוע.

עם כל הכבוד לבעלי הגלריות, שכין היתר גם אצלם אני קונה עבודות, הרי בסך-הכל גלריות הן חנויות שמוכרות ציורים. יש להם אינטרס בעיקר כלכלי. לעומתם, אני מוסר ציבורי. מכאן, שאני לא חייב להם שום הסבר לגבי הרכישות של המוסיאון או לגבי המדיניות הכללית של המוסיאון.

● ומה לגבי העניין עצמו? אין לך כסף לקנות אמנות ישראלית ויש 600 אלף דולר בשביל שתי עבודות של אמן אמריקאי?

מוסיאון תל-אביב, על פי המלצתי מלפני כמה שנים, רוכש אך ורק אמנות ישראלית. כלומר, כל הכסף, שהוא יכול לגייס למטרות רכישה מיועד אך ורק לאמנות ישראלית. מה שאני עושה בכספי תרומות מיוחדות זה בוודאי לא עניין של אף בעל גלריה. הגלריות בארץ, לצערי, לא מתעסקות כמעט בכלל באמנות בינלאומית, ולפי רעתי מאוד כראי שעם ישראל ידע שהיו כמה אמנים חשובים בעולם הגדול. אם לא היינו קונים, אני וקורמי בתפקיד, מרי פעם אמנות בינלאומית, לא היינו קיימים היום על המפה כמוסיאון מכובד, ולא היינו יכולים להנך דור צעיר על ערכים ואמנות אינטרנאציונלית.

● ומה לגבי ההקפאה של הכספים בשביל הישראלים?

היתה הקפאה זמנית של כספים, שהיו צריכים להעביר אלינו. אבל ישנה החלטה שכל ההתחייבויות שלנו תבוצענה עוד בשנת הכספים הנוכחית.